

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om midlertidig Udvidelse af den offentlige Skolebespisning. Ifølge Forsorslovens §§ 286—87 er Kommunerne berettigede til at yde Bidrag til Foreninger, der gratis yder Skolebørn fra ubemidlede Hjem et Maaltid Mad i Skoletiden. Tidsrummet for denne Ydelse er i Forsorsloven fastsat til November—Marts. Skolebespisning er saaledes en kommunal Opgave, idet Kommunerne ogsaa er forpligtede til, naar Skolebørn fra ubemidlede Hjem lider under utilstrækkelig Ernæring, at sørge for, at de faar et Maaltid Mad hver Skoledag. Udgifterne hertil bæres af Kommunerne, idet der dog ifølge Forsorslovens § 288 stilles 100 000 Kr. til Raadighed fra Statskassen som Tilskud til Dækning af Kommunernes Udgifter til Bespisning. Beløbet skal fordeles til Kommunerne i Forhold til deres Udgifter, dog at ingen Kommune kan faa mere end $\frac{1}{3}$ af Udgifterne.

Paa Grund af den ret usikre og vanskelige Ernæringsituation under Besættelsen har der i de senere Aar været ydet noget mere end 100 000 Kr., idet man har regnet med, at Statskassens Tilskud fortrinsvis skulde udgøre det Beløb, som man paa-regnede vilde være nødvendigt, saafremt $\frac{1}{3}$ af Kommunens Udgifter skulde dækkes af Statskassen.

Da Skolebespisningen de fleste Steder er tilrettelagt med Henblik paa at kunne yde Deltagerne et særlig nærende og vitaminrigt Maaltid, der videre kan antages at være af stor sundhedsmæssig Værdi for Børnene fra de mindrebemidlede Hjem, vil det efter Ministeriets Opfattelse ikke være forsvarligt inden for Bespisningsperioden at indskrænke Bespisningen til de i Forsorsloven fastsatte 5 Vintermaaneder. Jeg kan herved bemærke, at efter det for mig oplyste agter Københavns Kommune ogsaa i det kommende Aar at iværksætte Skolebespisning hele det kommende Aar med Undtagelse af Ferietiden. I det foreliggende Lovforslag foreslaas Tidsrummet for Bespisningen derfor udvidet til at gælde for hele Finansaaret 1946—47. Skulde det vise sig, at der ogsaa under mere normale Forhold er Trang til Skolebespisning hele Aaret, bør man overveje at gøre Ordningen permanent, men forinden man gaar til et saadant Skridt, bør der indhentes Erfaringer fra en mere normal Periode.

Med Hensyn til Statskassens Tilskud synes det rimeligt, at dette fortsat svarer til ca. $\frac{1}{3}$ af samtlige Udgifter, for at Kom-

munerne ikke af økonomiske Grunde skal holde sig tilbage fra at etablere gode Bespisningsordninger. Da de samlede Udgifter til Skolebespisningen de sidste Aar har andraget $2\frac{1}{2}$ à 3 Mill. Kr., og Udgifterne i det kommende Finansaar 1946—47 vist ikke kan antages at ville stige væsentligt, er Maksimum for Statens Tilskud i Forslaget fastsat til 1 Mill. Kr., saaledes at Kommunerne ogsaa herefter skulde kunne vente at faa $\frac{1}{3}$ af Udgifterne i 1946—47 refunderet af Statskassen.

Med disse Bemærkninger og den Oplysning, at Lovforslaget er vedtaget enstemmigt i Landstinget, skal jeg anbefale det til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Alfred Andreassen: Socialdemokratiet kan støtte Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag. I Lighed med, hvad der har fundet Sted i Kraft af tidligere Love og Lovanordninger, gives der Mulighed for at udvide Skolebespisningen til at omfatte hele Aaret, og dette er nødvendigt.

Efter Loven om Folkeforsikring kan Kommunerne yde Bidrag til Foreninger, som i Maanederne November—Marts vederlagsfrit yder Skolebørnene fra ubemidlede Hjem et Maaltid tilstrækkeligt nærende Mad i Skoletiden. Det er altsaa en Betingelse, for at et Barn kan faa Tilladelse til at deltage i Skolebespisningen, at dets Hjem er ubemidlet. Der sættes derved et Skel mellem Børnene, som hverken Forældre, Elever eller Lærere kan være glade for. Det vilde være herligt, om alle Hjem var saaledes stillede økonomisk, at de selv var i Stand til at yde deres Børn en rigelig og til Barnets Behov velafpasset Kost, men her er der desværre endnu et Stykke Vej tilbage. Man kan saa rejse Spørgsmaalet, om ikke alle Elever i Folkeskolen skulde deltage i Bespisningen, f. Eks. derved, at de alle fik en passende Frokost med Mælk og eventuelt Frugt. Herved vilde Skellet mellem Børn fra bemidlede og ubemidlede Hjem være slettet, og det vilde være muligt at give Børnene en Frokost, som var afpasset efter deres Behov. Jeg ser meget vel de Vanskeligheder, som en obligatorisk Skolebespisning vil give Anledning til, bl. a. paa det økonomiske Omraade. Men jeg har ved den her givne Lejlighed ønsket at pege paa, at man i et demokratisk Samfund, hvor man ønsker at give Børnene og de Unge en stærk demokratisk Indstilling, skal erindre, at vi, hver Gang vi træffer en Foranstaltning, som deler Børnene i fattige og ikke-fattige, foretager en Handling, som let